1870. II. évfolyam. 5. szám. Szombat, januar 8.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Félévre 5 frt.
Három hóra 2 frt 50 kr.
Egyes szám 10 kr.
☞ Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz Vecsey-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők. ☜
Hirdetési dij:
5 hasábos petit sorért 5 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen **hetenkint ötször.** hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Nyilttéren megjelenő közlemény 5 hasábos sora 15 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szinte több izbeli hirdetések alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

A „Debreczen" magántávirata:

Miskolcz, jan. 8. feladatott d u 1 óra 45 perczkor, érkezett 2 óra 10 perczkor.

A miskolcz-hatvani vasut ma megnyittatott. A főbiró üdvözlé gr. Mikó közlekedési minisztert. Nagy közönség, sok vendég. Nagy lakoma. A városban és vasutnál számtalan lobogó diszeleg.

Szélcsend.

–) Az országgyülés szünetelése óta a politikai életben szélcsend van.

A szélcsendet vihar szokta követni

Vajon bekövetkezik-e, s ha igen, mikor?

Az időszaki sajtó az év elején, ujabb események hiányában, leginkább a multtal foglalkozik, a letünt év vivmányait és mulasztásait sorolgatja el.

A multat vizsgálván, következtet a jövőre. —

Nem egyszerre születnek a fontosabb események; hanem szálai messze elnyulnak a mult idő gombalyagában.

Magyarország belpolitikai küzdelmeinek eredményére is a közel jövőben, a multból lehet legtisztább következtetést vonni. —

Tavaly, midőn két erős párt mérközött az országos képviselő-választási mozgalmakban, két, egymástól merőben elváló irány volt észlelhető a jobb és baloldal tagjainak politikájában; a jobboldal az Ausztriával megkötött egyesség nagy horderejére mutatott, mint nyugpontra, melyen a nemzet, sok évi hányattatása után, végre megpihenhet; a baloldal e pihenésben siri nyugalmat látott, melyben nincs élet, — és utalt a küzdelmek sükerére, melyek a nemzeti önállóságot, mint a jövő győzelmét tették kilátásba, s egyesité az önállóság fogalmával a társadalmi előhaladás, a reformok [illegible] fölvitelét; meglevén győződve, hogy csakis politikai önállósággal biró nemzet fejtheti ki sükeresen a szabadság és egyenlőség nagy elveinek áldásait, a társadalmi átalakulás terén is.

Nem hiányoztak kárhoztató szavak az ellenzék ellenében, miszerint ez a közjogi alap folforgatásával a belső átalakulás nagy munkáját hátráltatja; holott az ellenzék tisztában volt magával az iránt, hogy a nemzeti önállóságban van letéve a nemzet anyagi és szellemi jólétének alapja.

Midőn a jobboldal látta, hogy az ellenzék programmja a nemzeti közvéleménynyel találkozik: a hasonszenvi gyógymód szerei hez folyamodott, az ellenzék ellenében.

Ki ion kiáltva, hogy a jobboldal is reformot akar a társodalmi átalakulás terén, — meghagyva a közjogi helyzetet, ugy, amint van, alapul.

A kormány hatalmas pártfogása mellett fellépett jobboldaliak reform-programmja elárasztá az országot a jobb jövő reményével, mire képesnek is vallá magát a hatalom fegyvereivel kezében . . .

Végre, ujonan megalakult az országgyülési többség, melynek legerősebb fegyvere volt a „szavazzunk."

Az ellenzék folytonos, lankadatlan kitartással ostromolta, elvi kérdésekben a többséget; de leginkább sükertelenül; mert többnyire oly kérdések voltak szönyegen, melyek a közjogi kiegyezéssel szoros összeköttetésben valának, és a melyekben a kormánynak sükerült meggyözni a többséget arról, hogy ha ez, vagy amaz kérdés nem a kormány kedve szerint dől el: vége a kiegyezési munkálatnak, s a mi ott marad, az nem lesz egyéb, mint bábeli zavar. . . .

E jel, e zászló tartá össze a kormánypártot sokáig.

A költségvetés és a zárszámadás feletti vitak alatt már a többség ingadozása láthatóvá lön. . . .

Mert a többség független tagjai közől sokan látták, mikép a kiegyezés maga nem oly egyetlen istenáldása, mely egyedül is fentartja a nemzetet; — belátták, hogy a merev párttegyelem elbizakodóvá és tétlenné teheti a kormányt, melynek pedig nem is minden szava szentirás.

A társodalmi átalakulás egy év alatt, épen nem haladt előre.

Egyetlenegy nagy reformkérdést sem hozott szőnyegre a kormány, melynek óltalma alatt pedig a választások alkalmával reformot igért mindegyik jobboldali férfiu programmja.

Csak foltozás, csak utánzás a Bach-rendszerből, mint harmadrendü munka volt kiszabva az engedelmes többség számára. . . .

Ezen öntudatra ébredésben rejlik a jövő pártalakulás, mely meghozza a vihart a kormánypártra, a nagy szélcsend után. —

Azokat, kiket a közjogi politikai nézet egyesitett a kormány körül, azon tekintetből, hogy a nemzet a cselekvés terén tért foglalhasson, — nem fogja megtarthatni a kormány maga mellett a reformkérdésekben, ha eddigi lassu, és tartózkodó irányát követi. —

Oly kérdésekben péld„ mint a törvényhatóságok rendezése, valószinü, hogy megoszlik a többség, és egyrésze nem fogja követni a kormányt központositási törekvésében; mert a századokon keresztül gyakorlati életrevalóságot mutatott törvényhatóságoknak harmadrendü szerepre kárhoztatását nem találják politikus és eszélyes dolognak.

Ugy, hogy több, mint valószinü, mikép a reformkérdések egészen mas párttömörüléseket hoznak létre, mint most vannak.

S hogy az ujabb pártalakulások nem lesznek kedvezők a kormányra, sőt annak feloszlását, vagy frissebb elemekkel szövetkezését maga után vonó átalakulását vonják magok után: arra nézve a jelek már megvannak; mutatják ezt azon előzmények, melyek a zárszámadasnál előfordultak; de mutatják azon tekintelyes kormánypárti közlönyök kifakadásai is a kormány lassu és szabadelvütlen eljárására vonatkozólag,— melyek pedig közjogi politikai állás-ában a kormánynyal egyetértek, sőt azt erősen támogatták is; mutatja ezt ama tekintelyes szám a képviselők soraiból, mely szavazás alkalmával oly sokszor visszavonul, nem akarván politikai kérdésekben gyengitni a kormány állását; de, ha reformkérdések kerülnek szőnyegre, e semleges védelem és támogatás végét éri; s minden ellenkező szavazat vereség lesz a kormányra, mert a szabadelvü ellenzék szavazatait szaporitandja . . .

Nem álomkép ez; hanem a jövő helyzet rajza, melynek egyes vonásai le vannak téve a multban, — mely a kormány nehézkes eljárása miatt a független jobboldaliak türelmét kimeritette. . . .

A kormány eljárá ától, szabadelvü, határozott irányától a reformkérdésekben. — fog függeni, hogy a szélcsend után elébb, vagy utóbb jöjön el, mely erősen készül feje felett, — a vihar, mely hozhat átkot, de hozhat áldást is. —

Bár áldást hozna szegény hazánkra!

A tanszabadság ref főiskolánkban.

III.

Bölcsészeti tanfolyam eddig nálunk tulajdonképen csak papiron létezett. Elnevezték a hetedik osztálybelieket első éves, a nyolczadikbelieket másod éves bölcsészeknek, továbbá, a négy évi theologiai tanfolyamból elvettek egy évet, s abban a zsidó nyelvet nem tanitották, egyéb minden ugy maradt, de azért elkeresztelték azt bölcsészeti tanfolyamnak, szoritván az egész philosophiát a harmadik évre. Igazán, ha megfelelő képét rajzolnók le a tanfolyamnak, borzalommal rettenne attól vissza az olvasó is. Ha a mult iskolai rendszerünk rosz volt, ugy a bölcsészeti tanfolyam óriási mélységben állott alul annak szinvonalán. Csak a mathesisre, physikára és a philosophiára tekintsünk vissza! Ezekből adni kellett volna ott mindent, de semmit nem végezhettek — sikerrel. Érezték és tudták ezt jól magok a tanárok is, kik hetenkint 7—12 órán farasztak az ifjuságot egy tantárgyból. De a rendszer hatalma előtt meg kellett hajolni.

Ily szomoru képek mellett sokszoros örömmel nézünk a jövő tükrébe.

Most a terv emancipálja e tanfolyamot a gymnasium szük keretéből, és mint önálló, minden mástól független tanfolyam fog szerepelni Igy is van ez jól.

Tanittatnak itt a szorosabb értelemben bölcsészeti tudományokon kivül, a nevelestan, franczia nyelv, természettan, magyar és classikai irodalom, történelem, mathesis, természetrajz, chemia, technologia és még az uj nyelveket elő fogják adni melléktanárok. Hét tanszékre osztatnak el e tudományok, melyek aztán valóban képviselik a bölcsészeti tanfolyamot.

Felötlik most már előttünk az a kérdés, honnan töltjük be e tanszékeket? — Egyik legjobb oldala az előttünk fekvő tantervnek, hogy nem sikamlós jég-felületre épit, hanem szilárd, biztos alapra. Igy van itt is. A gymnasiumi tanszékekből kitelnek a bölcsészeti tanárok, s ott pedig némi csekély pótlással meg sem látszik a hiány, miután az eddigi nagyobb gymnasiumi tantárgyak akkor ki lesznek véve onnan. És igy, mivel czélozva van, hogy egyes dolgok vagy tárgyak részletesebben, értekezésszerü alakban fejtegettetnek: e tanfolyam s általa az intézet nagyot fog nyerni tudományos értékében, ha az előadandó tárgyak csak a létező tanerőkhöz képest vannak is beosztva.

A bölcsészeti tanfolyam hallgatói lesznek — a terv szerint — azok, kik gymnasiumot végezve, szakpályára nem kivánnak lépni, csak némely bölcsészeti tant hallgatnak, ezzel is előkészitvén magokat a müvelt polgári életre; szinte hallgatók lesznek a theologusok, továbbá a jogászok, kik némely ide tartozó tanulmányból bizonyitványt tartoznak felmutatni, és a tanárjelöltek, kik vagy csak bölcsészeteket, vagy ezeket csupán a hittannak mellett hallgatnák.

Szeretnénk még ezekhez tenni egy pontot: a bölcsészeti tudományok hallgatója lehet minden, bármily koru és bármely életpályán levő polgár, kinek erre hajlama van.

Főiskolánknak nincsen oka a kolostori magába-zárkózásra, sőt épen egyik hivatása volna, hogy kifele is terjessze a tudományt s hasson a polgári életre. Nem ellenkeznék ez a tanszabadság eszméjével sem, inkább növelné becsét, szerezvén mind a tudománynak, mind az iskolának lelkes barátokat. — Reméljük, a müveltebb osztályból némelykor akadnának látogatók. Különben ott van a példa előttünk. Mikor Révész Imre adá elő egy időben az egyháztörténetet, hányan jártak különböző rangu és koru emberek minden nap őt hallgatni. — Ha ezután a gyermekes leczkéztetés helyett tudományos értékü előadások tartatnak: sok önálló ember szivesen töltene ott a padokon egy-két órát.

A bölcsészeti tanfolyam lesz egyszersmind gymn. tanárképezde is.

Eddig a gymnasiumi tanár nem készült pályájára, mert nem volt alkalma; a mit az osztályokban tanult, azzal indult neki — a tanitásnak. Na de éreztük is ennek sulyos voltát. Most gondoskodva lesz, hogy az e pályára készülők kellő ismereteket s egyuttal a tanitásban ügyességet és és gyakorlottságot szerezzenek, oly formán, hogy némelykor az ifjak egy-egy órán végeznek a tanitást a gymnasiumban, tanár jelenlétében.

A tanárképzés szép és nagy eszméje áthatva lelkesit minket is, s tudjuk, hogy az erről való gondoskozás a kor hangos követelménye. Azonban itt, — mint a tervből látjuk — a classikai irodalom tanárára óriási dolog van halmozva; e szerint a classikai irodalom tanára adna oktatást a gymnasium neveléstanából, a nevelés történetéből, (ha a neveléstan tanára ezt nem vállalja) s a latin nyelv gyakorlati használtából, a magyar s latin nyelv methodusából, gyakorlatilag és összehasonlitva, továbbá a görög s római irodalom egyes szerzőit tudományos magyarázattal, vagy a class philologia encyclopediáját — és még — „stb." tanitaná

Ez szerintünk — meltánytalan terheltetés volna, mely által csak az ügy szenvedne, nem fordithatván az illető, szakjára oly gondot és szorgalmat, mint különben.

Szeretnők még tudni azt is, melyek lesznek azon nyelvek, melyeket a felveendő melléktanárok adnak elő? — A terv csak egyszerüen emliti ezt.

Egyébiránt — hiszszük. — hogy e csaknem teljesen ujból alkotott bölcsészeti tanfolyam, összekötve tanárképzéssel, nagyban fogja emelni tanintézetünk tudományos becsét, s az életre való hatását. — Általában szólva, ez lesz a tanszabadság által behozandó rendszer legnagyobb nyeremény.

Szatmári Károly.

Ujdonságok.

A mai városi közgyülésen külső rözsebiztosokul elválasztattak: Agoston János és Simonffy János; egyuttal, azon esetre, ha az utóbbi nem vállaná, a tanács megbizatott helyének betöltésével.

— A rokkant honvédek számára országszerte gyülnek az adakozások. Reméljük, hogy városi közönségünk e téren sem marad hátra. Szivesen nyitottuk meg lapunkat az adakozások följegyzésére, s készséggel fogadunk el adományokat e nemes czélra f. január 31-ig, a midőn a begyülendő összeget rendeltetése helyére küldendjük. — Az eddig nálunk gyült adakozások összege tesz 39 frtot.

— Felhivás. Az ez évi február hó 5-kén tartandó jogászbál tiszta jövedelme egészen a szinházi pénztárba folyván be, a bálrendező bizottmánynak oly eszközökről kellett gondoskodni, melyek által a bál czéljának — jogászsegélyegylet és kölcsönpénztár fellállitása — mégis megfeleljen, s ezt részint a kegyes felülfizetések, részint pedig ajándéktárgyak kisorsolásának jövedelméből reméli elérhetni.

Felhivjuk tehát a t. közönség, különösen pedig nemes keblü s a jótékony czélok iránt mindig lelkesült hölgyeink figyelmét, miszerint, a fentebb előadott jótékony intézmények létrejövetelét tölök telhetőleg pártolni és támogatni, bármily csekély adományozással is sziveskedjenek.

Az ajándéktárgyak kéretnek az e végett megbizott Komlóssy Arthur bizottmányi tagnak (lakik Hatvan utcza 1439. sz. a.) kézbesittetni.

A bálrendező bizottmány.

— Hódi Bálint köztiszteletben állott polgártársunk ma obblétre szenderült. Temetése hétfőn delután 4 órakor lesz. Áldás poraira!

A januári vásár előjelei már mutatkoznak. Sok áruczikk érkezett ide mostanában a vasuton; az üzletben is nagyobb élénkség kezd uralkodni; bár a rosz utak miatt a közlekedés fenakadván népes vásárra alig lehet kilátás. — A vásáriko médiák — és mutatványokban sem lesz hiány. Előre beszélik a nagy czirpa jöttének hirét sat.

— Közlekedési utaink a városon belül is oly rosszak, hogy, kivált a vásár kezdetével, igen tanácsos volna szemlét tartani felettök. Nem tudjuk, hogy a város kebelébeni utigazittatás kinek köréhez tartozik, azt hiszszük azonban, hogy a városi mérnök minden különösebb kiküldetés nélkül is tehetne jelentést utaink rosz állapotáról. Többi közt ajánljuk figyelembe a Nagy-Hatvan utcza közepe táján elromlott ut megujitását, hol majd minden szekér eltakad. A vásári üzletek és a lakosság érdekei szempontjából állandó utfelügyelőre volna szükségünk; különben az utdij s vámszedési jog is veszélyeztetve lehet.

— A kereskedelmi ifjuság önképző egylete. Mig egyrészről tehát Cs. J. urnak köszönheti az ifjuság, egyletünk, — mint czéljaink elérésére vezető eszköz megalakitását, más részről az ő visszavonulása folytán annak szellemi fejlesztése s felvirágzása Szepessy A. urnál a legjobb kezekben van letéve, s ha az ifjuság azon forró ohajtása teljesül, hogy a mult évben egyidőre visszavonult Cs. J urat ez évben visszanyerendjük, ugy biztosnak hiszem, hogy két ily tekintélyes, az ifjuság haladásáért kitartó buzgalommal fáradozó egyén vezetése mellett, leküzdetnek mindazon akadályok, melyek itt-ott a segéd s főnök urak között félreértésből az egylet hátrányára keletkeztek, s ha ezt elértük, s a főnök urak, az anyagi pártolás mellett, a külföld hason egyletei példáján — szellemi támogatást is tanusitandnak, ugy ez évben elérendő eredményre büszkék lehetünk.

Végül az idősb főnök urak közül különösen ki kell emelnem Makó István urat, ki az egylet keletkezésétől kezdve, ritka buzgósággal fáradozott, s mindent elkövetett annak bebizonyitására, hogy körünknek sokkal nemesb s magasztosb czélja van, mint tán némelyek gondolják.

A mi az egylet anyagi állását illeti, az minden tekintetben kielégitőnek mondható; van 5 alapitó tagunk 100 frt. — mig Cs. J. ur évi 100 frtal járul egyletünk kiadásai fedezéséhez, az első évben egyletünk teljesen felszereltetett, adósságunk épen semmi — pénztárunkban néhány forint, mig a takarékpénztárban 400 frt van kamatozás végett letéve. Könyvtárunk egy évi fennállás után gazdagnak mondható, mert 500 köteten felül áll — részint ajándek — részint 400 frt e czélra bejött pénzen vásárolva — legközelebb a kereskedelmi testület részesitett bennünket ama szerencsében, hogy 25 forintot évenkint ajánlott fel szakkönyvekre, elismerő sorok kiséretében küldé meg e végzését. — továbbá az ipar és kereskedelmi kamara is gyarapitá könyvtáruukat — e lapok szerkesztősége utján a keletázsiai expeditio czimü munkával. K.

Fővárosi értesitő.

Király Ő Felsége tegnapelőtt Budára érkezett. Az indóháznál belügyminiszter Rajner és Thaisz főkapitány által üdvözöltetett. Azonnal tudakozódott a Tisza áradásai által okozott károk és azon veszélyek felől, melyek az elöntött vidékek lakóit sujtják.

Festetics és Lónyai miniszterek Bécsből visszaérkeztek fővárosunkba.

A magyar tud. akadémia igazgatósága rendkivüli közgyülésre hivja föl a tagokat egy körirata által, f. hó 17-kére. Ennek czélja: az ő Felsége által szentesitett szabályoknak és határozatoknak teljes életbeléptetése, és az igy szükségessé lett választásoknak megtétele. — A közgyülés a szokott időben d. u. 5 órakor veendi kezdetét. A vidéki tagok felkéretnek, hogy a kitüzött napnál előbb érkezzenek a fővárosba, hogy már 15 és 16-kán résztvehessenek az osztályok üléseiben.

—?— Törvényhozásunk szünetelésével bár politikánk nem szünetel egyszersmind, politikai életünk csak kevés mozzanatot nyujt a figyelő tollnak. Az emberi gyengeségnek megfelelő, hogy koronként szünetelést kivánjon elmérjenek s háborgó lelkének; a hirlapok — ez örökké nyugtalan munkások pedig a történt vagy történendő dolgok észlelésével s elemzésével töltik be tátongó hasábjaikat, a történő egyetlen kiindulási pontot sem nyujt.

A mit azonban a politika megtagad, azt böven nyujtják a társadalmi viszonyok; mindenütt a rendezés, az átalakitás szükségessége nyilvánul égetően s elutasithatlanul, s hol az elfogultság és

TÁRCZA.

Egy nő bosszuja.

John Harwood beszélye.

„Creil, — három percz!" kiálta a párisi éjjeli vonat vezetője.

E szavakra felegyenesedett fél álmából az egyik coupe egyetlen birtokosa, egy férfiu; és miután kibontakozott uti öltönyeiből, kiszállott a kocsiból, mely alkalemmal egy hosszu köpenybe burkolt nővel összeütközött. A nőnek arcza nem volt látható, mert azt kettős uti fátyol fedé.

„Ah, pardon madame," szólt a férfiu, ön kénytelenül megemelinté uti sapkáját, s csakhamar az étterem felé sietett. Hideg márcziusi éj volt; egyike azon zimankós éjeknek, midőn a fagyasztó északkeleti szél a legmelegebb öltönyön is keresztül hat, s didergésbe hozza az egész testet.

Devereux Morton — igy hivták utasunkat — reszketett, részint a hideg, részint a türelmetlenség miatt, midőn a pinczér egy hosszu nyaku palaczkból cseresznyevizet töltött czimerével, és névjegyével ellátott utipalaczkába. A pinczér az utolsó pillanatban elfelejtett abba még pálinkát is tölteni, és az angol testőrtiszt átkozta magában a ficzkót azon fáradság miatt, melyet neki hanyagsága által okozott. Ez a fáradság ugyan nem nagy volt, hanem természete volt Mortonnak, átkozódni minden olyan dolog miatt, a mi neki kedvetlenséget okozott.

A pinczér különben nem sokára teljesité kivánságát; ő pedig odadobta az asztalra a kivánt összeget, és sietett, a sürgő forgó, kiáltozó utasok tömegén keresztül törve, vissza coupéjába, a melyből kiszállott, és annak egyik szegletében beburkolta magát ismét utiöltönyeinek tömkelegébe, mely fáradságos munka után kétszer jót huzott kedvelt italából.

A vonat ismét elindult, s nagy sebességgel rohant tova. Devereux Morton szivarra gyujtott; csak ekkor vette észre, hogy ő már nem egyedül van. A coupé legtávolabbi szegletében, köpenybe burkolva, és arczának csak egy részét láttatva a fátyol alól — ült egy nő, még pedig épen az, a kibe Creilben kiszálltakor beleütközött. — Most fátyolát hátravetette, és a félhomályon keresztül villogtak szemei, mintha egy macskának leselkedő éberségével akarná figyelemmel kisérni utitársának minden mozdulatát.

A testőrtiszt ez észrevételre — ajkán félig elnyomott szitokkal, félig felegyenesedett helyéről, midőn egy csengő nőies hang, melyet ő jól ismert, vagy ismerni vélt, megszólitá őt.

„Ah kedves Morton!" mily csodálatos véletlen, mily szerencsés találkozás" — mondá nevetve a köpenybe burkolt nő.

Devereux már most nem kétkedhetett, hogy jól hallott; teljesen felismerte utitársnőjét, hanem vonásainak kifejezéséből következtetve, azt épen nem találta oly bájolónak e találkozásnál, mint a milyennek gondolta.

„Hogyan? Valeria! te itt!" kiáltott a testőrtiszt nem épen kellemes meglepetésre, hanem inkább egy adag bosszuságra mutató hangkifejezéssel — „valóban te vagy? és mit jelentsen ez?"

A fiatal nő ismét nevetett; fátylát egészen hátravetette, mely alól előtünt most teljesen azon arcz, melyről a testőrtiszt azt hitte, hogy soha sem fogja többé látni. Azon arcz pedig csodaszép volt, s általában az egész lény sajátságos szépség, mosolyában kimagyarázhatlan varázszsal, tüzes szemeiben finom gunyos villámmal — és mégis rózsás ajkai körül jeleutéktelen vonással. Volt valami e nő vonásaiban, mi csakhamar felismerteté rajta a bukott angyalt.

„Igen, én vagyok," válaszolá jól haogsulyozott angol nyelven, „te engem már holtnak tartottál, nem ugy van? hanem anynyira még nem vagyunk, amint láthatod is. Mindketten életben maradtunk, hogy még egyszer találkozzunk egymással. Hanem hogyan? hát nincs egy szavad szivélyes üdvözletemre annyi ideig tartott elválás után?"

Valéria annyira előrehajolt üléséből, hogy a lámpa egész fénye arczára sütött. Devereux kémlelve szegezte rá tekintetét, és daczosan hallgatott, keskeny ajkait összeszoritva, mintha valami átkot fojtana abban vissza.

„Valóban ritka véletlen, hogy mi ily módon látjuk egymást ismét" — folytatá tovább Valeria félig gunyosan. „Te valóban nagyon meg vagy lepetve, nem igaz? én téged azonnal felismertelek, midőn a pályaudvarban belém ütköztél, s tőlem bocsánatot kértél! nem sejtéd még akkor, kitől kértél bocsánatot! nem igaz?" tevé hozzá könnyü gunyos nevetéssel.

Devereux szép férfias arcza komolylyá lett, és szemei szikráztak, midőn válaszolt: „ebben igazad lehet, mert ha tudtam volna . . ."

— Bizonyosan elég udvariatlan lettél volna, engem fel nem ismerni — vágott közbe Valeria gunyosan, — „mindenesetre mindent elkövettél volna, hogy ezt a kis találkát elkerüld, a mely után én oly rég óta vágyom! Igen barátom! nagyon kellemetlen lett volna rám nézve, ha ismét eltüntél volna előlem!"

„Mit kivánsz tőlem?" szakitá őt félbe a bosszus testőrtiszt — „pénzre van szükséged? az most nálam nincs!"

— „Ah! ez a kedves Morton! istenem, mily dölyfös, még ugy bánik velem, mint egy utonállóval!" — sziszegett Valeria gunyosan.

„Hát mi az ördögöt akarsz különben velem? csak nem követtél talán utamon ugy mint valami eb, csakhogy azon örömben részeltess, hogy arczodat ujra lássam?"

„Felette udvarias és lekötelező!" „valóban Morton te nagyon kellemes vagy! ugy látszik, hogy a te goromba őszinteséged azóta tetemesen növekedett! Hanem mégis nincs tökéletesen igazad! én utánad jöttem — mint a hogy te nyájasan megjegyzéd — mint egy eb, csupán oly szándékkal, hogy neked nehány órai négyszem közt együttlétellel gyönyörüséget szerezzek, — gondolod, hogy semmi egyebet nem kivánok tőled?"

— „Nagyon helyes, hogy te semmi egyebet nem kivánsz tőlem édesem! és a mi a találkát illeti . . ."

„Elég — mondá Valéria, — teljességgel nincs okod, hogy goromba légy irántam. És ha most neked kereken kimondom, hogy itt nem börzei számitásról van szó, akkor nyilatkozatom inditson arra, hogy velem illendően beszélj, jöjj csak és adj nekem palaczkodból egy kortyot, mert borzasztóan fázom! — És azután — te előbb szivarozni akartál, midőn én téged megzavartalak; gyujtsd meg szivarodat ujra, és adj nekem szivartárczádból egy cigarettet."

Erre kinyujtá kicsiny csinos jobbját — egyike Duhamel Valeria sajátos kecseinek — a szivartárcza után, mely az ülőhelyen közöttük feküdt. A testőrtiszt türelmetlenül taszitá azt feléje, a nő pedig kiválasztott a többi közül egy cigarettet és rágyujtott.

„Még mindig a régi izlés, és a megszokott magaviselet Valeria!" szólla Devereux gunyosan.

„Ah! bocsánat" — vágott közbe a nő nevetve: „tekintetteddel eszembe jutnak az elmult szép napok! Ah! e visszaemlékezés engem egészen elragad! engedd, hadd tapsoljak rajta egy kevéssé kedvesem!" — E szavak után köpenyét összehuzá magán, s három-négy izben füstfelleget fuvott cigarettéből, mire aztán egész kényelemmel és pongyolaséggal visszadölt vánkosára, és közönynyel kérdezé utitársától „mondd csak Morton, mikor lesz menyegződ?"

Devereux idegei lassanként visszanyerték szokott rugékonyságukat, és a helyett, hogy ezen váratlanul jött kérdésre megijedne, a nála már szokásos hidegvérüséggel válaszolá:

„Bah! hát te tudsz már erről, és szabad kérdenem, hogy jutottál ezen hirnek tudomására?"

— „Igen, én tudom, mi módon, hanem az közönyös dolog," mondá Veléria. „Nekem tudomásom van igen sok olyan ügyedről, mikről valamit tudnom érdekemben van: igy tudtam meg p. o., hogy te hat hét mulva unoka nővéreddel, lady Flórával menyegzőt fogsz ülni. Még azt is tudom, hogy te őt azért akarod nőül venni, mert ez az egyetlen ut szabadulásodra azon esetben, ha „Barrabásod" a Derby versenyen semmit sem nyerne. Nincsen-e igazam?"

„Mindenesetre van valami igaz a dologban" — mondá a tiszt közönyösen, anélkül, hogy a szivart kivenné szájából — „folytasd csak tovább!"

(Folyt. köv.)

félszeg gondolkozásmód nem bénit el keletkeztekor minden nemesebb törekvést, gyáván visszavonulva a szabad eszmék érdekében megindított küzedelemtől: ott örvendetes mozgalom fejlik ki, s a hálás siker bizonyára nem fog elmaradni.

Városnnk képviselőtestülete sok rosz s időszerütlen anyag és eszme összhalmozásából áll. Koronkint körvonaloztam olvasóim előtt, annak olykor visszás, máskor találomra czélszerü intézkedéseit. A mit pedig elhallgattam, felemlitése annak részben fölösleges is volt; a járdák kövezete, az összeomló házak, a végnélküli panaszok a városi ügyek rendetlensége miatt, munkásházak, népkonyha s.b. felállitásának számtalanszor hangsulyozott s mindekkoráig elodázott foganatositása hangosabban szólnak a r e f o r m o k mellett, mint azt gyenge szavam vidéki leveleimben tolmácsolni képes volna. Hosszu vajudás, sok halogatás után megtörtént az első lépés; a város legközelebbi közgyülése kimondta, hogy a municipiumok szervezése ügyében sürgető feliratot intéz a kormányhoz, egyszersmind köriratilag pártolásra kéri fel a vidéki hatóságokat. Hogy ez fölötte kevés s óhajtott eredménye még nem egy napig késend a távol ködében, azt tudjuk mindnyájan, de azért a mozgalmat örömmel vesszük tudomásul s a remélt pártoló feliratokkal egyetemben tanuságot tehet arról, hogy mi tespedő állapotunkat nem nézzük közönynyel és semmi szándékunk örökideig birkatürelemmel nézni a jövő elébe, miglen a kormány kegyessége folytán a jó isten tudja különben is minő rendezett állapottal fogunk *megajándékoztatni*. De mindazonáltal, hogy a sürgető felirat mellett kell nyilatkoznunk, a pestvárosi képviselő testület részéről czélszerü lett volna, ha addig is az uj képviselők választását nem halasztja el; a tágabb választások utján nyert képviselők talán mégis több képességet és jóakaratot hoztak volna magukkal.

Egyébként: holnapután lesz első álarczos bálunk Ne csudálkozzanak, hogy ennek oly jelentőséget tulajdonitok, minőt megérdemelni nem látszik. Hanem a látszat — mint akárhányszor itt is csalékony. A farsangnak nagy horderejét kétségbevonni helytelen dolog volna s kiváltkép nálunk, a fővárosban, hol a tarkanapok, helyesebben esték mindnyájunkat kivetkőztetnek a természet ajándékozta vagy neveléstől kölcsönzött jellegünkből. Ilyenkor egészen más emberek vágyunk, s rosszul fogná fel a farsang jelentőségét az, ki ezen időszakban igyekezné lélektani tanulmányokat tenni. Mert más a kereskedő boltjában és suhogó uszályok között, más az orvos a betegágy mellett s vakitó csillár alatt; a meleg kézszoritásban ki gyanitaná a „szerelem vagy halál" után vágyódó holdkóros poéta ömlengéseit . . . . s igy vagyunk vele kevés kivétellel mindnyájan ifja, nagyja, öregе, apraja feledve a jövőt a jelennek élünk, melyben kering és forog mint bolygó a nap körül. S e vigalmak valóban hasonlitanak is a nagy naprendszerhez; ott látjuk szakadatlan forgásban Venust, Mercurt s Márs-fiait, a tengely szivükön megy keresztül s ez egy pillanat alatt éli az évszakokat, melyek felforralják és megfagyasztják s boldog az, ki bizton megőrizheti, pezsdülő agyát saját és mások számára, mikép én is erre törekedni fogok. Adja az ég, hogy sikerüljön!

(Z) I z s ó M i k l ó s derék szobrászunkat egy bérkocsis megrabolta. F. hó 4-kén éji 12 óratájban felült a Zrinyi kávéház előtt a 91-dik számu bérkocsiba, s megparancsolá a kocsisnak, hogy Budára, a kapuczinus térre hajtson. Odaérve, kiszállott Izsó a bérkocsiból, kivette zsebéből pénztárczáját, hogy a kocsist kifizesse. E pillanatban kiragadta a kocsis szobrászunk kezéből a pénztárczát, melyben 225 frt. volt, és sebesen el akart hajtani. Izsónak volt annyi lélekjelenléte, hogy még idejében megragadhatta a lovak zabláját, azonban nem tudta azokat megállitani, s jó darab ideig tova hurczoltatott a lovak által, mig végre erejéből kimerülve, földre rogyott. Sérülése tetemes. — Másnap maga feljelentette a tettest a kapitányi hivatalnál; a rabló bérkocsist Poloninak hivják; még eddig kereken tagad mindent; a nyomozásnál semmi pénzt sem találtak nála. — A jó madár átadatott a bünfenyitő törvényszéknek.

Belföld.

— S z e g e d e n, ujévi ajándékul — mint a T. V. U. irja a magyar kir. adóhivatal egy sárgafekete őrházat kapott, csupán gazdálkodási szempontból, mert ez a szin nagyon tartós. — Fájdalom, igaz! — A szegedi szinházban uj évkor Bánkbán drámája adatott, még pedig kitünőleg; Tóth a czimszerepben, és Gózon Ida, mint Melinda kitüntették magokat.

— P á p á n a baloldal szabadelvü kört alakitott, hol, az olvasáson és társalgáson kivül, értekezések és magyarázatok is tartatnak, a fontosabb napi kérdések felett. Hát Debreczenben a polgári körben, nem lehetne e jó példát utánozni?

— N y i r e g y h á z á n az izraelita nőegylet folyó hó 19-én zártkörü jótékony tánczvigalmat rendez. Ugy tudjuk, hogy Nyiregyházán van egy másik nőegylet is; hogy épen külön izraelita nőegylet alakittatott; ez ellen az izlés ellen senkinek sem lehet kifogása, ki az emancipatio ellen visszatorlást akar, s ki az egyenlőség elveit csak hirből ismeri. A megoszlás már magában is veszélyes, hátha még khinai falak emelkednek az egyenlőség védbástyáinak romjaiból! — Az ily haladás, az ily szakadásra vezető társulási vállalkozás csak Arimánnak lehet kedvére!

(Z) A r a d m e g y e alispánja Nagy Sándor és az aradi főpolgármester Atzél Péter lelkes felhivást bocsátottak ki Aradmegye s illetőleg Aradváros közönségéhez, melyben azt a honvéd menház javára leendő honfiui adakozásra szólitják fel.

(Z.) B á l i b o t r á n y. Déváról irják, hogy egy ott tartott bál alkalmával egy katonatiszt felkérte B . . . vidéki tekintélyes földbirtokosnak szép nővérét a tánczra, mire a földbirtokos azt mondá, nővérének, hogy azzal a német tiszttel ne tánczoljon. Ebből szóváltás kerekedett; a földbirtokos uri ember pofon üté a tisztet, mire ez kardját akarta elővenni, de e szándékában a jelen voltak meggátolák. De itt nem végződhetett be természetesen a jelenet; párbajnak kellett bekövetkezni, a mi be is következett, és B. négy sulyos sebet kapott a párbajban, egyet fejére is. Még ezzel sem lett vége mindennek, mert B.-nek egy firokona után távira toztak a külföldre, hogy elégtételt adjon azon három katonatisztnek, kik ama botrány miatt hasonlóan kihitták B.-t, de a kikkel ő már sebei miatt nem vivhatott meg. — Mindezeket az „Echo aus Siebenbürger" közli.

(Z.) I s t e n á l d á s a. Nagy-Mihályon f. hó 2-án egy nő két iker gyermeket szült, egy fiut és egy leányt. Ugyanazon nőnek egy leánya, ki 10 hóval ezelőtt ment férjhez, anyjának szerencsés szülése után alig 24 órával szinte ikreket — két fiu gyermeket — szült; anya, leánya,- és mindegyiknek gyermekei egészségesek.

(Z.) A h a t á r ő r v i d é k r ő l Vinkovczéről irják a „Drau"-nak, hogy a határőrvidéknek azon része csaknem egészen viz alatt van. A Száva kiáradása következtében több helyen áttörte a gátakat. Eddigelé bizonyos, hogy Stitar, Ottok, s több kisebb helységet tökéletesen elboritotta az árviz; a kisebb folyók feletti hidakat mind szétrombolta, és a határőrvidéki erdőség elöntése által több mint 4000 munkás kenyér nélkül maradt. A katonai parancsnokság természetesen mindent megtett, a mit csak tehetett a segély nyujtásra, a szerencsétlenek megmentésére, azonban az áradat gyors terjedése miatt kevés remény van a sikeres mentésre.

Külföld.

(Z) P á r i s. Hogy az Olivier-ministerium oly nehezen alakult meg, annak oka — mint a N. Fr. Presse" párisi tudósitója irja — egy a császár előtt eléggé befolyásos egyéniség, nevezetesen M a g n e, ki a legutolsó pillanatig ugy tudta intézni a dolgot, hogy Olliviernek minden számitása egy ministeri névsorozat végleges megállapitására vonatkozólag meghiusult. Tette pedig ezt Magne oly czélból, hogy Ollivier tehetetlenné és képtelenné tétetvén hivatása betöltésére — re infecta haza küldessék, és ő legyen megbizva a feladattal, hogy a jobboldal és jobbközépnek jóérzelmü tagjai közül ministeriumot alkosson. Ollivier azonban — bár későn, de mégis elég korán arra, hogy végkép meg ne bukjék, észrevette, hogy micsoda hálóba akarja őt Magne ejteni. Ez utóbbi azon szilárd meggyőződésben volt, hogy a balközép tajai semmi áron nem akarnak egyezkedni Ollivierrel; pedig ő épen ezekre számitott; tehát titkon ezeknek lebeszélésével törekedett meghiusitani az Ollivier munkáját, hogy ennek helyét elfoglalva, ő legyen a helyzet urává. Azonban Ollivier szétszaggatta a kivetett hálót, a mennyiben értesitette a balközép tagjait Magne ravasz fogásairól; és megegyezett velök annak — mint jobboldalinak s pénzügyministeri jelöltnek feláldozásával. Csak ekkor sikerült aztán Olliviernek véglegesen megállapitani a ministeri névsorozatot.

Az uj ministeriumtól nem lehet megtagadni a szabadelvü eszméket. Azonban tartós, és Francziaország sorsára döntő befolyásu változtatásokat várni nem lehet töle. Elég lesz, ha azon eszközöket megteremti, melyeket a demokratia később sikeresen fordithat czélja elérésére. Ennyi azonban elég; mindeneseire pedig több, mint a mennyit a fennálló viszonyok közt várni lehetett.

N e w y o r k Az egyesült államoktól azon hir érkezett — mint a „Times" állitja, hogy a „fénie-testvérek" O'Neil pártja Newyorkban betörési szándékkal foglalkozik, a Canadai területre akarván áttörni. Az elégedetlenség ezen forrongó pontján Newyorkban — azt mondják — hátultöltő fegyverekkel vannak ellátva a fénie-testvérek. Sokan az egyesület főbb tisztviselői közül titkos küldetéssel járják körül a szomszédos vidékek „kerületeit."

Ez alkalommal — jegyzi meg a Times — azt gondolták a mozgalom vezetői, hogy ezt egészen titkokban fogják vezethetni, hogy kikerülhetik terveik felfedeztetését, s megakadályozhatják az Unio kormánya részéröli beavatkozást. — Ezt a titokban tartást is azonban ugy látszik annak lehet tartani, a mit ugy szoktak nevezni, hogy „nyilt titok." — Más ily esetben a washingtoni kormány szigoru rendszabályokat tett, hogy a határsértésnek elejét vegye; nagyon valószinü, hogy ha a tervezett betörés bekövetkeznék, hasonlóul járna el most is; bár a féniek arra számitnak épen, hogy ez alkalommal háboruba bonyolitják Angliát Amerikával, s ekkor Canadát a maguk számára elfoglalván, támpontjává teszik azt Anglia ellen irányzott mozgalmaiknak.

R ó m á b ó l érkezett távsürgöny szerint ott egy memorandumról beszélnek, mely több, — a csalhatatlanság dogmájának ellenszegülő püspök által aláirva a pápának átnyujtatnék; a memorandum tartalma természetesen a pápa csalhatatlansága hitczikké emeltetésének elvetéséről szól. Mindemellett is alig van kilátás arra, hogy az ellenzék többségben legyen.

M a d r i d. Hirlik, hogy az egész ministerium beadta lemondását. Sok helyen már a köztársaság kikiáltatásáról is szó van. Az „Iberia" és az „Imperial" ajánlják á jelenlegi kabinet fentartását, egy kormányzói hivatal felállitását, mely az országgyülés által töltetnék be; mire azután a kortes ülései négy hónapra elnapoltatnának.

Különfélék.

A mormonok élete. (Folyt.)

Én egy tiszteletgerjesztő külsővel biró férfiunak festém őt, nyilt tekintettel és harsány hanggal; azonban ehelyett egy 5 láb magas, szőkehaju, kifejezés nélküli arczu, semmit nem mondó tekintetü embert láttam benne, kinek még szemeinek két harmadát is pillái takarták el. Hangja bár kemény, dallamosság nélküli, és én valóban nem értem, mi által gyakorol e férfi oly nagy hatalmat számos követői fölött. Folyékonyan beszél ugyan, de minden egyes pontnál az unalmasságig sokáig vesztegel, ugy hiszem azért, hogy hallgatóinak figyelmét annál inkább fölcsigázza. Amellett nyelvtani ismerete nagyon csekély s valóban nagy ritkaság, hogy oly egyén, ki a közvélemény előtt oly nagy érdekeltséget kelte maga iránt, és kinek oly sok tudóssal volt ügye, helyesebben nem beszéli a nyelvet. Minden szavából makacs önhittség tünik ki, s minden megjegyzését, mint saját nézetét és véleményét tünteti föl. — Ő egyedül s kivüle senki nem ismeri a világot és erkölcseit, és szintén egyedül csak ő adhatja helyes magyarázatát Isten szavainak.

Sokat mondott olyat, mi boszuságának szüleménye volt; de beszélt sok okos dologról is. A nők hivatásának kérdésében imigy beszélt: „Én azt hiszem, hogy nőinknek nemcsak a gazdaszszonykodást s a gyermeknevelést kellene tanulmányozniok, hanem az életben szükséges foglalkozásokban is jártasságot kellene szerezniök. Annak bizonyitgatására, hogy sok oly dolog van, mely megengedhető, habár isten azt határozottan nem parancsolta is, igy szólt a többi közt: „Soha sem parancsolta nekem az isten, hogy tánczoljak és én mégis sokat tánczoltam életemben. Keserüen panaszkodott amaz üldöztetések felől, melyeknek ő ki van téve s különös predikáczióját következő szavakkal végezé: „Egy meggondolatlanul kiejtett s a kormánynak nem tetsző szó elég arra, hogy egy egész hadsereget, — mint azt már tevék — zuditson ellenünk. A legcsekélyebb gyanu elegendő arra, hogy életünk és vagyonunk veszélyben forogjon." Mily hatást gyakorolnak ily szavak a jámbor hallgatókra, kiket untalan mint vértanukat igyekezik feltüntetni, az olvasó könynyen elgondolhatja.

Migham Soung eléggé államférfi arra nézve, hogy az ördögöt mentül feketébb szinben rajzolja, hogy igy befolyását annálinkább növelhesse és biztosithassa. Ő hivőinek ezreivel ép azt teszi, mit más az ő millióival. De egy korunkbeli európai államférfi politikájával Brigham Soung még be nem éri; ő nekie szórakozást kell szerezni népe számára, mert félő, hogy különben nagyon sokat találna gondolkozni. Ő annálfogva a régi rómaiakhoz hiven, kik azt mondták, hogy a nép leginkább elégült, ha folytonosan gondoskodva van szórakoztatásáról, — egy óriási nagyságu szinházat épittetett, és e tekintetben keletnek egy nagyobb városa is alig versenyezhet e tekintetben a csak 25 ezer lakossággal biró Salt-Lake-Cityvel. Az épület külpompájának a beldiszités teljesen megfelel, — s az egész valódi remek mü. E szinházban kétezer ember fér el. A földszint, páholy és karzati helyiségek minden igényt teljesen kielégitenek. Csak a világitás és a szellőztetés hagy még némi kivánni valót fön; azonban lehet, hogy Brigham Soung a hiányon is segitend s hihető, hogy az, ki népének lelki müvelődésén oly buzgalommal fáradozik, a mübarátok tüdőjére is kellő tekintettel lesz.

Abban az időben, mikor a szinház megnyittatott, még kevés pénz forgott a nép kezén. Nem voltak még oly kereskedelmi öszszeköttetéseik a mormonoknak mint jelenben, s kizárólag a földmivelésből éltek, mint isten választottjai a zsidók éltek az igéret földén. De azok mint emezek, csakhamar megunták a földmivelést, és Salamon király alatt kereskedelmi összeköttetésüket a lehető legszélesebb mérvben kiterjeszték, s ezáltal, roppant kincset hoztak be az igézet földére; ép ugy a mormonok miután előbb kizárólag a szükséges mezei gazdálkodással foglalkoztak, később a kereskedésre fordIták figyelmüket, s délre és keletre nagy mennyiségben szállitják a fát virágzó kereskedést üzve azzal. és a mai napon immár számtalan dusgazdag embert találunk a mormonok közt. Első időben a belépti dij a szinházba terményekből állot. A müérzékkel biró gazda gabnát, lisztet, tojást, szenet, burgonyát, szóval Pomonának minden ajándékát Thalia oltáraira vitte.

Azon időben a szinház csak eszközül szolgált az egyháziak kezében s az előadott darabok amaz szini előadásra emlékeztetnek, melyek egykor a jezsuiták collegiumának tanuló által adattak elé.

Soung elnök volt az igazgató, intendans, és rendező egy személyben. Ő választá ki a darabokat, határzá meg a zenét, osztá ki a szerepeket.

E szinházban tömérdek jámbor és bünös egyén seregel estvénkint össze. Egy idő óta, mióta t. i. ott vasut vonul el, csak ugy hemzseg ott a város az utóbbiaktól. Most már ott is pénzben kell a belépti dijat lefizetni. A mormonok tehetősebbjei középkori szabásu pompás selyem öltözetben jelennek meg s a földszinti helyiségeket töltik meg. A kevésbbé gazdag emberek s a későbbi időkben bevándorlottak, gyapotba és vászonba öltözködve, a karzatokat lepik el, mig a kegyesek és bünösök a nagy csarnokban szóródnak el.

Leirhatlan zaj, minőt más szinházakban nem hallhatni, uralg itt. Az öregek az égető napi kérdések felől csevegnek egymással, vagy pedig vallás és politikáról. Suhanczok és gyerkőczök meszsziről kiáltoznak egymásnak jó napot, vagy más egyéb bókot. Ha az ember e szokások fölött elmélkedik s elgondolja, hogy ez emberek azt hiszik, hogy Isten a többi népeknél őket előbbvalóknak teremté, nem lehet egy szánó mosolyt visszatartani e müveltség- és értelemhiány miatt.

(Folyt. köv.)

Legujabb.

— J ó z s e f f ő h e r c z e g ő cs. kir. Fensége f. hó 6-án reggeli 9 órakor fogadta a magy. orsz. tisztviselők önsegélyző egyletének igazgató választmányát Bónis Sámuel egyleti 1-ső alelnök vezérlete alatt. A választmány vezetője megható szónoklattal ajánlotta az egyletet ő Fenségének pártfogásába, mire a Főherczeg néhány meleg szóval válaszolván, az egylet védnökségét elfogadta, és annak mind erkölcsi, mind anyagi támogatását legkegyelmesebben megigérni méltóztatott. Ezután átnyujtatott ő Fenségének az egyleti alapszabályok egy diszpéldánya, mire a küldöttség ő Fenségét lelkesen megéljenezvén, elbocsáttatott.

— B é c s, jan. 7. A „Tageblatt" szerint egyelőre valamennyi miniszter megmaradna. A majoritás a választási reformkérdésre nézve többségben van, s az alkotmányváltoztatás kérdéésben engedni hajlandó.

— B é c s, jan. 7. Az urak-házának felirati bizottságában, a minoritás a felirat fogalmazásával Lobkovitzot bizta meg.

— M a d r i d, jan. A három királyok ünnepe alkalmából a cortesnek egy küldöttsége tisztelgett tegnap a regensnél. Rivero, mint szónok, a cortes nevében ezeket mondá: A forradalom vivmányait csak az összes erőknek teljes egyetértése által lehetend megszilárditani. A regens hasonló értelemben válaszolt. A „Politica" irja: A dictatura eszmeje tökéletesen elejtetett. Zorilla, Martos és Echagaray ragaszkodnak lemondásukhoz. Hir szerint Becerra is beadta lemondását.

— K o n s t a n t i n á p o l y, jan. 7. Az egyptomi alkirály magatartása okul szolgál arra, hogy ujabb viszály kitörésétől lehessen tartani. A Porta szigoruan követeli legujabb fermánja teljes megvalósitását, mit azonban a khedive nem akar teljesiteni.

— B é c s. A nemzeti bank elhatározta, hogy a Pesten összeülendő bank- enqnetten részt fog venni képviselője által.

— P á r i s, jan. 7. A belügyminiszter megszünteté azon tilalmat, hogy köztársasági szellemü hirlapokat az utczákon ne lehessen árulni. Hirszerint hg. Broglie volna kiszemelve a londoni követi állomásra.

— B e l g r á d, jan. 7: Az osztrák-magyar diplomatiai ügyvivő átnyujtá Milán herczegnek a Lipótrendnek a magyar király által neki adományozott nagy keresztjét.

Közgazdászat.

(E.) Debr. január 8. *Piaczunkra* mindenféle élelmi czikkekből a behozatal igen csekély, ami kevés élet hozatott, hamar elk[illegible] mind a mellett az árak nem javultak, a buza köbölenkint 7 ft 20—60 kr, rozs 4 ft 80 kr, tengeri 5 ft, szalonna árak változatlanok. Kenyeret keveset hoztak s drágán kelt.

Időjárásunk egyforma, a mult éjjel ismét megeredt az eső, folyvást felhős s több esésre mutat.

Bécsi tőzsde, Jan. 8. Cs. arany 5. 79 ezüst 120.65

Felelős szerk. s kiadótulajd. **Oláh Károly.**

HIRDETÉSEK.

Utolsó vásári látogatás.

Alulirottak bátorkodnak tudtára adni a n. é. közönségnek, miszerint ez alkalommal utolszor jelennek meg az itteni vásáron, egyuttal köszönetüket nyilvánitják a **negyven év** óta ugy atyjok, mint alulirottak irányában tanusitott becses bizalomért.

Hogy ez alkalommal a n. é. közönséget némi kedvezményben részesitsük, ide szállitott

raktárunk nagyválasztéku czikkeit

a visszavitel megkimélése tekintetéből

leszállitott végáron bocsátjuk

a n. é. közönség rendelkezésére.

Quentzer Testvérek.
kalapgyárosok Pestről

16. 1—4

Isten áldása Kohnnál Bécsben!

Váltó-üzlet Bécs Schottengasse Nro 8.

Csak nyeremény!
semmi veszteség!

Tisztelettel jelentjük a n. é. közönségnek, hogy számos ismeretségeink kivánságára elhatároztuk, hogy

20-adrészrészvényjegyeket bocsátunk ki
a 64-dik államsorsjegyekre
(kihuzási idő márczius 1-ső)
főnyeremény **200,000 frt.**

Ezen intézmény által nemcsak a kevésbé vagyonosoknak nyujtatik alkalom, hogy bárha kisebb mérvben, ezen sorsjáték nyerő koczkához közel jussanak, hanem a gazdagabbaknak is különböző számu és soru részvényjegyek vásárlása által a nyerés valószinübbé tétetik. Ezen részvényjegyek még azon nagy előnynyel is birnak, hogy a ***részvényjegyekért fizetett összeg nem vész el egészen,*** mint az igérvényeknél, hanem ezen részvények az illető sorsjáték minden huzásánál ***1872 deczember 31-ig játszanak,*** mi azokat mindenkor a napi árfolyamban visszaváltjuk, és minthogy a legkisebb nyereménynek huszadrésze a részvényjegyek vételárával körülbelől egyenlő, ezeknél semmi veszteség nincs, ***csak nyerni lehet ennélfogva.*** Egy részvényjegynek az 1864-ki államsorsjegyekre, ára **8** frt (bélyeggel együtt), hitelsorsjegyekre **10** frt; ezen részvényjegyek már **5** frtnyi összeggel is játszhatnak.

Szép kiállitás, méltányos ár és gyakorlati értékóknél fogva ezen részvényjegyek a legalkalmasabbak ***ajándékozásokra és emlékekre.***

Figyelmeztetjük még a n. é. közönséget, hogy mi a bécsi börzére minden ***megbizásokat*** elvállalunk, és bizonyos összegért teljesitünk; — mindennemü ***sorsjegyek, arany- és ezüstpénzeknek bevásárlására és eladására*** készek vagyunk segédkezet nyujtani megbizóinknak az itteni piaczon tanácscsal s tettleg.

Igérvényeket hitelsorsjegyekre **3** frt **50** krért bélyeggel.

Részvényjegyeink vásárlóinak kivánságára huzássorrendet fogunk küldeni. — Tisztelettel

Jos. Kohn et Comp.
Bécs, Schottengasse Nro 8.

212. 3—5

Eladó kereskedés.

Egy jól rendezett röfös-kereskedés szabad kézből ***eladó*** kedvező feltételek mellett. — Értekezhetni a tulajdonos ***Szabó Józseffel,*** a ***Barcsay István*** ur háza alatti boltban. 15. 2—

Haszonbérbe kiadó 3 vagy 6 évre 500 hold föld P. Tamási pusztán,

— 1200 □ öles holdakban — több szobából álló lakrészekkel s elegendő gazdasági épületekkel ellátva; a hozzátartozó korcsmajoggal együtt. — Értekezhetni felőle e lapok kiadóhivatalában. 199. 9—

Eladó ház.

Varga-utczán a 2182-ik számu **cserepes kőház házutáni földével** együtt örökáron eladó. Értekezhetni a bent lakó tulajdonossal. 180. 26

Valódi franczia pezsgő-borok.

Duc de Montebello Cordon Moér 1 üveg	2 frt 40 kr.
„ „ Carte Blanche 1 üveg	3 frt 60 kr.
Aubertin a C. Cremant Rose 1 üveg	3 frt.
Magnás Punsch lél 1 üveg	1 frt.
Cognac 1 üveg	2 frt.
Arak de Batiérr 1 üveg	2 frt.

Geréby és Hannig
füszerkereskedésében.

18. 1—

Kiadó lak.

Vargautczán a 2182. sz. a. cserepes **kőház** első lakosztálya, mely áll **3 szoba, konyha, kamara, pincze és padlásból,** minden órán kiadó.

Értekezhetni iránta kismester-utczán 1107. sz. a., és a városháznál az igtató-hivatalban. 214. 2—3

Mencze H. A.

ajánlja Debreczenben Széchenyiutczán 1815. sz. a. saját házában levő

raktárának
mindenféle szerkezetü
VARRÓGÉPEIT
folytonosan gazdag választékban.

Eredeti Howe-féle gépek, szabók és czipészek számára, szegő, vattázó, szalag- és sujtásfelvarró készületekkel.

Grover és Backer-féle gépek, szintugy eredeti, mint utánzott példányokban, a külföldnek legjobb hirü gyáraiból, férfi és nőszabók számára és házi használatra

Non plus ultra varrógépeimet, mint legjutányosabbakat és legalkalmasabbakat **ipari czélokra** és **házi használatra**; — kettős tüzü öltéssel és sok segédkészülettel s teljesen nesztelen menettel.

Legtökéletesebb Wheeler és Vilson-féle szerkezetü kettős tüzü öltéssel.

Kézi varrógépek

Minden raktárambeli gépért **kezességet vállalok;** tökéletes oktatást dijtalan; **vidéki megrendelések** a legpontosabban teljesittetnek — Azon esetben, ha gépeim nem felelnének meg a várakozásnak; — két hó letelte után sértetlen állapotban visszavétetnek 185. 6—

Mindenféle tü, czérna és selyem kapható.

Mencze H. A.

Árverési hirdetés.

Debreczen város törvényszékének telekkönyvi tanácsa részéről közhirré tétetik, miszerint felperes Hoffman Ignácz részére alperes Herczeg Józsefné Ember Juliánna ingatlanságaira kitüzött első árverési határidőben, a foglalt vagyonok el nem kelvén, azok a 2-dik határidőben u. m.

1. az egészben 1200 forintra becsült **Czegléd külvárosi 2664. számu háznak** alperest illető fele része **1870. évi jan. 17-kén.**,

2. az egészben 160 fatra becsült **csapó-kerti 749 □ öl szöllőnek** alperest illető fele rösze jövő **1870. évi jan. 18-kán** — mindkét izben **d. u. 2 órakor** a városházánál a **telekhivatal helyiségében** — szükségesetére becsáron alól is, birói árverésen el fognak adatni.

Bánatpénz a fele házra 160 frt, a fele szöllőre 10 frt. — A többi feltételek alólirott kiküldöttnél a telekhivatalnál megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a városi törvényszék telekkönyvi tanácsának 1869. Deczember 24-ék tartott üléséből.

12. 3—3

Igmándi József, telekkönyvi előadó.

Debreczen. 1870. Nyomatott a város könyvnyomdájában.